

Sygn. akt VIII W 359/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Jan Kapelka

Protokolant: Łukasz Markowski

po rozpoznaniu w dniach 8 października, 5 i 26 listopada 2015 roku sprawy

J. Ł. (1) s. A. i H. z d. R.

ur. (...) w S.

obwinionego o to, że:

w okresie czasu od 1 stycznia 2015 roku do 5 czerwca 2015 roku wbrew żądaniu osoby uprawnionej E. W. nie opuścił nieruchomości rolnej o nr (...) położonej w obrębie wsi Z. gm. N.

tj. o wykroczenie z art. 157 § 1 kw

1. Obwinionego J. Ł. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu.
2. Zasądza od oskarżyciela posiłkowego E. W. na rzecz obwinionego J. Ł. (1) kwotę 252 (dwieście pięćdziesiąt dwa) złote tytułem kosztów obrony obwinionego sprawowanej z wyboru przez adwokata Ł. S.
3. Zasądza od oskarżyciela posiłkowego E. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania.

Sygn. akt VIII W 359/15

UZASADNIENIE

W toku rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. W. w dniu 24 maja 1995 roku na mocy umowy sprzedaży(...) zbył na rzecz (...) Spółdzielni (...) w S., nieruchomość rolną oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) położoną we wsi Z. gmina N.. (...) Spółdzielnia (...) w S. zawarła z J. Ł. (2) w dniu 1-go kwietnia 2005 roku i 1 kwietnia 2015 roku umowę dzierżawy na okresy 10 lat. Umowy dzierżawy dotyczyły także wymienionej nieruchomości rolnej nr (...)

J. Ł. (2) jako dzierżawca uprawiał tę działkę. Zgłosił działkę nr (...) w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa do dopłat bezpośrednich i otrzymał status producenta rolnego w odniesieniu do wskazanej nieruchomości. Kontrole przeprowadzone przez (...) potwierdziły, że J. Ł. (2) jest producentem rolnym w zakresie wskazanej nieruchomości. Agencja odmówiła takiego statusu E. W. i nałożyła na niego obowiązek zwrotu uzyskanych dopłat z tytułu zgłoszenia działki (...) w (...).

E. W. w 2015 roku zaczął zgłaszać roszczenia w celu uznania umowy sprzedaży – akt notarialny nr (...), za nieważną. Równocześnie zażądał od J. Ł. (2), nie mając do tego statusu właściciela, ani posiadacza, by ten opuścił nieruchomość nr (...) i zaprzestał jej uprawiania.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień obwinionego J. Ł. (2) k. 35v, oraz na podstawie Aktu Notarialnego nr (...), umów dzierżawy k.27-33, protokołu przekazania nieruchomości k.34decyzji (...) k.42-43, pisma z (...) w Ł. k. 52, akt sprawy (...).

Obwiniony J. Ł. (2) nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu wykroczenia. Wyjaśnił, iż jest dzierżawcą nieruchomości rolnej oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) położonej we wsi Z. gmina N.. Nieruchomość tę dzierżawi od 2005 roku, kiedy zawarł umowę dzierżawy na okres 10 lat. W 2015 roku przedłużył umowę dzierżawy na kolejne 10 lat. Obwiniony wskazał, że wymieniona nieruchomość zgłosił Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa i otrzymuje z tego tytułu dopłaty bezpośrednie. Wyjaśnił, że z uwagi na zgłaszanie przez E. W. wniosków o dopłaty do tej samej działki, miał kontrole z (...). Agencja uznała jego jako producenta rolnego i jemu przyznała dopłaty bezpośrednie. Wyjaśnienia obwinionego znajdują potwierdzenie w Akcie Notarialnym, umowach dzierżawy oraz piśmie z (...) w Ł.. Wskazanym wyjaśnieniom obwinionego należy przyznać walor wiarygodności. Jest rzeczą niebudzącą wątpliwości, że działka nr (...) położona we wsi Z. gmina N., stanowi własność (...) Spółdzielni (...) w S.. Wymieniona spółdzielnia oddała w dzierżawę wskazaną nieruchomość J. Ł. (2), który stał się posiadaczem zależnym. Przekazanie nieruchomości odbyło się w sposób formalny i został z tego sporządzony protokół przekazania nieruchomości. Obwiniony zgłosił działkę do dopłat bezpośrednich i takowe otrzymał. W tej sytuacji należy uznać, iż obwiniony posiada on tytuł prawny go uprawiania tej nieruchomości.

E. W. od kilku lat zaczął kwestionować umowę sprzedaży nieruchomości nr (...). z tego powodu zgłosił ją do (...). Kontrole Agencji wykazały, że nie jest on producentem rolnym i nie należnie pobrał z tytułu zgłoszenia wskazanej nieruchomości dopłaty bezpośrednie. E. W. twierdzi, że ma prawo domagania się od obwinionego by ten opuścił działkę (...), gdyż nie ma prawa jej użytkować. Swoje roszczenia i żądania wywodzi, z tego tytułu, że jego zdaniem nie uzyskał pieniędzy za sprzedaną nieruchomość. To jego zdaniem nie przeniosło prawa własności. Takie twierdzenia nie mogą być uznane za wiarygodne. Wywodzenie uprawnienia do żądania opuszczenia nieruchomości rolnej, z powodu kwestionowania umowy z 1995 roku, nie statusu prawnego J. Ł. (2), jako dzierżawcy. Obwiniony uprawia ziemię i jest jej posiadaczem. E. W. swoich praw do działki nie jest w stanie poprzeć orzeczeniami Sądów. (...) nie uznaje E. W. jako producenta rolnego i żąda od niego zwrotu pobranych dopłat. Powtórzyć należy, że Agencja, w odniesieniu do działki (...), jako producenta rolnego uznaje J. Ł. (2).

Powyższe oznacza, że po stronie E. W. brak jest uprawnienia ustawowego do żądania by obwiniony opuścił nieruchomość nr (...) położoną we wsi Z. gmina N.. Wymieniony nie może wykazać się tytułem prawnym potwierdzającym jego własność. Z kolei obwiniony J. Ł. (2) w świetle prawa cywilnego jest posiadaczem, w wyniku zwarcia umowy dzierżawy z właścicielem nieruchomości rolnej nr (...). Jego uprawnienia jako dzierżawcy, w świetle obowiązujących regulacji prawnych, nie mogą być kwestionowane. Są one uznawane m. in. przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Należy, więc uznać, iż E. W. nie miał uprawnienia do żądania od obwinionego opuszczenia wymienionej działki rolnej. Oznacza to, że nie doszło do zrealizowania znamion czynu zabronionego z art. 157§1 kw. Twierdzenia E. W. są nieuprawnione i nie podlegają ochronie prawnej. Ochrona prawna przysługuje obwinionemu, który ma uprawnienia posiadacza. Działania E. W. nie pozbawiły J. Ł. (2) ochrony posesoryjnej. W tej sytuacji należy uniewinnić J. Ł. (2) od popełnienia czynu z art. 157§1 kw

O kosztach postępowania i kosztach zastępstwa na rzecz obwinionego orzeczono na podstawie art. 118§2 kpw, art. 119 kpw, art. 616§1 pkt. 2 kpk i §14 ust 2 pkt 2 w zw. z §16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 119 kpow w zw. z art. 624§1 kpk.